

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.I.20.095/2023/4.

A felperes: Felperes1

(cím1)

A felperes képviselője: Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd,
cím4)

Az alperes: Alperes1

(cím2.)

Az alperes képviselője: Dr. Kovács Lóránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács
Lóránd ügyvéd, cím6)

A per tárgya: személyiségi jogok megsértésével kapcsolatos per

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék, 24.P.20.003/2023/12.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Alperes, 13. szám alatt

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 31.750,-
(harmincegyezer-hétszázötven) forint másodfokú perköltséget, továbbá az állam javára az
Állami Adó- és Vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú bírósági határozatban

megállapított eljárási illeték bevételi számlájára jelen ítélet keltétől számított 60. napig 80.000,- (nyolcvanezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

A fellebbezési illeték megfizetése során a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a párt alapításától 2020. év elejéig a Politikai Párt1 párigazgatója volt, jelenleg az országos választmány elnöke. Ezen tisztségéből eredően aktívan részt vett a 2018-as országgyűlési választási kampány szervezésében.

[2] Az alperes által üzemeltett www.Hirportál2 internetes portálon 2018. márciusában „Itt a Politikai Párt korrupció következő állomása” címmel cikk jelent meg. A cikk szerint „Információk szerint Politikus összekötője a Politikai Párt2ban Felperes1 pártigazgató. Az Hirportál1 úgy értesült rajta keresztül jutnak el a vesztegetésre szánt feketepénzek a Politikai Párt2 képviselőjelöltjeihez.”.

[3] Az alperes az általa működtetett más internetes fórumokon is közzétette a fenti cikkel megegyező tartalmú és című cikket. A felperes ezen azonos tartalmú cikkekkel összefüggésben több személyiségi jogi pert is indított az alperessel szemben, és az eljáró bíróságok több alkalommal jogerősen megállapították a személyiségi jogi jogsértést a felperes sérelmére és sérelemdíjban is marasztalták az alperest.

[4] A felperes keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdése, 2:43. § d) pontja, 2:45. § (2) bekezdése, 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja, 2:52. § (1)-(3) bekezdései és 6:48. § (1) bekezdése alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát az általa üzemeltett www.Hirportál2 internetes oldalon 2018. márciusában – Itt a Politikai Párt2 korrupció következő állomása – címmel megjelent cikkében annak valótlan híresztelésével, hogy a 2018. országgyűlési választási kampányban rajta keresztül jutottak el a vesztegetésre szánt feketepénzek a Politikai Párt1 képviselőjelöltjeihez.

[5] Kérte az alperes kötelezését 400.000 forint sérelemdíj és annak 2018. március 23. napjától a kifizetés napjáig a késedelem minden napjára a késedelemmel érintett naptári félét megelőző naptári fél év első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamata megfizetésére is.

[6] Kereseti kérelmében előadta, hogy pártigazgatói tisztségéből adódóan a 2018-as országgyűlési választási kampány során néhány alkalommal egyeztetett a Politikus érdekkörébe tartozó cégekkel választási plakátok kihelyezése, plakáthelyek bérlete, megvásárlása tárgyában, azonban ezen találkozásokkor sem Politikustól, sem mástól nem

kapott pénzt. Ezért a sérelmezett közlés valótlan, és az – miután az Hirportál1 hírportálra hivatkozva közölte az alperes – valótlan tény híresztelésének minősül.

[7] Több bírósági határozatot idézett, melyek már jogerősen megállapították, hogy az alperes által üzemeltett portálokon híresztelt közlés nem valós.

[8] Nem vitatta, hogy közszereplő, ezért az e tevékenységével összefüggő véleményalkotás során túrési kötelezettsége magasabb, mint a nem közszereplőknek, de rámutatott, e túrési kötelezettség nem terjed ki a hamis tényközlésre.

[9] Álláspontja szerint az állított valótlan tény sérti a jóhírnevét. A jogsértés tárgyi súlyát kiemelkedőnek ítélte, utalva annak lejáratási célzatára, nagy nyilvánosságot elérő voltára és arra a körülményre, hogy az alperes a rendelkezésére álló médiafelületet a közérdekű küzdelmekbe szándékosan beavatkozva, a hozzá köthető politikai erők ellenfelei rágalmozására felhasználva, súlyosan felróhatóan járt el.

[10] Állította, az alperes nem tanúsította a tevékenységéből fakadóan őt fokozattan terhelő elvárható magtartást, mert úgy hozott nyilvánosságra róla hamis információkat, hogy meg sem kísérelte ellenőrizni azok valóságtartalmát.

[11] Kérte, a bíróság az őt ért sérelem bekövetkezését külön bizonyítás nélkül köztudomású tényként fogadja el. A sérelemdíj magánjog szankció funkciójára is utalt.

[12] Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítást kérte.

[13] A keresetet jogalapjában és összecszerűségében is vitatta.

[14] Állította, hogy a cikk felperes által sérelmezett állításai valósak, mert a felperes rendszeresen járt Politikushoz, és egy alkalommal fénykép is készült róla, amikor a z utcában, táskával a vállán távozott tőle.

[15] Előadta, hogy a Politikai Párt2 2018-as választási kampányának Politikus általi finanszírozása intenzív közéleti téma volt, így az a közlés, miszerint a felperesen keresztül jutottak el a Politikai Párt2 képviselőjelöltjeihez Politikus feketepénzei, ezen közéleti vita részét képezte. Álláspontja szerint a közismert tények alapján megalapozottan jutott a sérelmezett következtetésre.

[16] Arra is hivatkozott, hogy a közlés politikai értékítélet, ezért azt védi a véleménynyilvánítási szabadság: a felperes a közszereplők kategóriáján belül a szólásszabadság szempontjából legkevésbé védett személyi körbe tartozó politikus, a politikai viták aktív résztvevője, tehát számolnia kell azzal, hogy megnyilatkozásait, cselekményeit mások vitatják, élesen bírálják, tetteinek, illetve a vele törtéteknek a sajtó jelentőséget tulajdonít, azokat értelmezi. Közéleti tevékenységére figyelemmel számítania kell politikai hitelességét egyesek megkérdőjelezésére is.

[17] Idézte az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) számú határozatában kifejtetteket, melyek szerint a közügyek intenzív vitájában résztvevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók-e, mert a vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára.

[18] Azt is vitatta, hogy a közlés a felperesnek sérelmet és hátrányt okozott. E körben kérte értékelni, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők, pártok és vezetőik vagyongyarapodására, korrupciós ügyeleteire, pénzügyi visszaéléseire való hivatkozás, a politikai szereplők kölcsönösen és gyakran fogalmaznak meg erőteljes bírálatokat ezekkel kapcsolatban egymással szemben, ezért a közvélemény lényegében már hozzászokott az ilyen állításokhoz. Véleménye szerint a felperes, mint közéleti szereplő rendelkezik olyan, a lakosság szélesebb körét elérő eszközrendszerrel, amellyel a közlés társadalmi hatását ellensúlyozni képes.

[19] Kérte annak figyelembevételét is, hogy a felperes a cikk megjelenését követően csaknem öt év elteltével indította meg a pert, ami cáfolja, hogy a cikk jelentős nemvagyoni hátrányt okozott.

[20] Annak is jelentőséget tulajdonított, hogy a felperes a sérelmezett közléssel kapcsolatban több pert indított és nyert vele szemben, és már több mint 4.000.000,- forint sérelemdíjat megfizetett a részére. Úgy ítélte meg, ez elegendő kompenzáció.

[21] Kitért arra is, a perbeli közlés esetében – értékelhető indok hiányában – a sérelemdíj másodlagos preventív funkciója nem érvényesülhet.

[22] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét az általa üzemeltetett [www.Hirportal2](http://www.Hirportal2.hu) portálon 2018. márciusában „Itt a Politikai Párt korrupció következő állomása” címmel megjelent cikkben annak valótlan híresztelésével, hogy a 2018-as országgyűlési választási kampányban a felperesen keresztül jutottak el vesztegetésre szánt feketepénzek a Politikai Párt1 képviselőjelöltjeihez”.

[23] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000,- forint sérelemdíjat és ezen összeg után 2018. március 23. napjától a kifizetés napjáig az érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő törvényes mértékű késedelmi kamatot, valamint 63.500,- forint perköltséget, továbbá az államnak 60.000,- forint eljárási illetéket.

[24] Ítéletének indokolásában megállapította, az alperes kifogásolt közlése tényállítás: bűncselekmény elkövetését vagy annak elkövetésében való részvételt kifejezésre juttató állítások ugyanis nem minősíthetők véleménynyilvánításnak.

[25] Rámutatott arra, hogy az alperes – általa nem is vitatottan – bizonyítékokkal nem tudta igazolni a közlés valóságtartalmát.

[26] Megállapította, a felperes által kifogásolt közlés azt a látszatot kelti, hogy részt vett egy büntetőjogilag üldözendő súlyos jogsértésben, ez az állítás pedig alkalmas jóhírnevének megsértésére.

[27] Leszögezte, hogy a felperes közszereplő, ezért tűrési kötelezettsége szélesebb körű, mint a nem közszereplő személyeknek, de ez a személyiségi jogsértés megállapíthatóságát a perbeli esetben nem zárja ki, mert a szükséges és arányos mértékben korlátozott közszereplői személyiségi jogi védelem nem jelenti azt, hogy a közéleti szereplő a hamis és személyét sértő, valótlan tényállítások közlését tűrni köteles.

[28] Utalt az alperes rosszhiszeműségére is: valóságtartalmának ellenőrzése nélkül vette át más internetes hírportálról felperest súlyosan sértő tényállítást, és a felperes részére nem tette lehetővé az észrevételezést.

[29] Kifejtette, a jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértésének megállapítására figyelemmel a sérelemdíj fizetésre kötelezés anyagi jogi feltételei a Ptk. 2:52. § (1) és (2) bekezdése alapján fennállnak. A valótlan felperest sértő tényállítások híresztelése nyilvánvalóan nem vagyoni sérelemként is jelentkezett a felperes vonatkozásában.

[30] Utalt a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójára is.

[31] A jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére – mivel az alperes az általa üzemeltett több internetes hírportálon is közzétette a személyiségi jogot sértő közleményt –, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és a környezetére gyakorolt hatására tekintettel a felperes által igényelt 400.000,- forint sérelemdíjat nem tekintette eltúlzottnak.

[32] Nem osztotta az alperes azon érvelését sem, hogy a felperes javára ugyanezen közléssel összefüggésben más bíróságok által megítélt sérelemdíjra figyelemmel jelen perben a sérelemdíj iránti igénye megalapozatlan. Kifejtette, a felperes más keresetei a sérelmezett állítást tartalmazó cikk más-más hírportálon történő közzétételén alapultak, és ezen hírportáloknak nyilvánvalóan más az olvasóközönsége, így az ugyanazon valótlan állítás más-más internetesen felületen történő megjelentetése által okozott sérelem nem kumulálható a célközönség eltérő volta miatt.

[33] Azon az alapon sem látott igényt a sérelemdíj összegének csökkentésére, vagy a sérelemdíj igény elutasítására, hogy a jogsértés elkövetése óta közel öt év eltelt.

[34] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontja, valamint 383. § (2) bekezdése alapján az ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte.

[35] Előadta, hogy a 2018-as választások során a Politikai Párt2 olyan költségvetésű kampányt folytatott, amelyet önerőből nem tudott volna finanszírozni. Ehhez a forrást a Politikai Párt2hoz közel álló személyek és a nyilvánosság álláspontja szerint is Politikus

nyújtotta, így az a közlés, hogy Politikushoz járt a felperes pénzért és Politikus pénze rajta keresztül jutott el a Politikai Párt2 képviselőjelöltjeihez kellő ténybeli alapokon nyugvó, logikus következtetés.

[36] Arra is hivatkozott, hogy a cikk közügyekben való megszólásnak minősül, így megilleti a véleménynyilvánítási szabadság védelme. E körben idézte a 7/2014. (III. 7.) AB. határozat indokolásában foglaltakat.

[37] Megismételte, a perben alapvető jelentőséget kell tulajdonítani a felperes közszereplői mivoltának, így fokozott mértékben köteles tűrni a személyét érintő kritikus állításokat.

[38] A sérelemdíj összegét eltúlzottnak tartotta, úgy ítélte meg, az nem áll összhangban a politikai közszereplő felperest ért sérelemmel. Kérte figyelembe venni, hogy a felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl továbbá hátrányok bekövetkeztére nem hivatkozott.

[39] Véleménye szerint a megállapított jogsértés tárgyi súlya sem kiemelkedő, a jogsértőként értékelt állítások közös jellemzője ugyanis, hogy nem a felperes személyét minősítik, hanem kifejezetten politikai tevékenységére vonatkoznak. Ráadásul a közvélemény a felperes vonatkozásában újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, amely ez által a felperesnek okozott hátrányt is degradálja. Úgy vélte, azon csekély hátrányt, amelyet a sérelmezett közlések a felperesnek okozhattak a sajtóhelyreigazgatóság teljes mértékben kompenzálta, mert az a felperes társadalmi megítélésében bekövetkezett negatív változás orvoslására alkalmas volt, így a közlés hátrányos következményeit a felperes csak rövid ideig volt kénytelen elviselni.

[40] Állította, a perbeli esetben a sérelemdíj másodlagos preventív funkciója nem érvényesülhet hangsúlyozottan, azt ugyanis csak akkor indokolt érvényre juttatni, ha a jogot sértő fél szándékosan kiemelkedő sérelmet okoz, ez azonban nem valósult meg.

[41] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

[42] Vitatta, hogy a Politikai Párt2 a 2018-as választások során olyan költségvetésű kampányt folytatott, amelyet önerőből nem tudott volna finanszírozni. Megismételte, hogy az alperes nem bizonyította, miszerint a forrást Politikus nyújtotta.

[43] Újólág sérelmezte, hogy az alperes minden általa kezelt médiafelületen a választások tisztaságát is sértő bűncselekmény elkövetésével vádolta, úgy, hogy tudta, ez az állítás nem igaz. Mindez megítélése szerint igen jelentős súlyú felróhatóságra, kimondottan kiemelkedő súlyú jogsértésre utal. Arra is kitért, az alperes alapvető emberi tisztességét vonta kétségbe azáltal, hogy a demokratikus választói döntéshozatal befolyásolása érdekében még vesztegetés alkalmazásától sem visszariadó személyként festette le. Kiemelte, az, hogy az alperes a valótlan közlést számos hírportálon egyidőben, azonos tartalommal a megkérdezése és az álláspontjának közlése nélküli jelentette meg, majd mindezt megtette később is, már tudatosan hamis közlésre, sőt kifejezetten lejárató célzatra utal. A valótlan és sértő

tényállítások, a többszöri közzététellel ugyanis még szélesebb olvasóközönséghez jutottak el, illetve hosszabb ideig napirenden tartották a valótlan tartalmú állítást.

[44] Utalt a bírói gyakorlatra, mely szerint a sérelemdíj iránti igény megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és azok értékelése is elfogadható.

[45] Előadta, hogy a perbeli cikk miatt az alperes nem tett közzé helyreigazítást, és erre az elsőfokú eljárás során nem is hivatkozott, tehát ez olyan ellenkérelem változtatás, amelynek a másodfokú eljárásban már nincs helye.

[46] Alaplatannak ítélte a sérelemdíj mérséklését célzó fellebbezési kérelmet is. Megjegyezte, az alperes kirívóan tökeerős a médiapiacra domináns szereplő és az ilyen mérvű jogsértésnél, ilyen fokú alperesi felróhatóság mellett megállapított alacsonyabb összeg kiüresítené a sérelemdíj jogintézményét.

[47] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[48] Az ítéltábla rögzíti, az alperes az elsőfokú eljárás során nem, csak a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy azon csekély hátrányt, amelyet a sérelmezett közlése felperesnek okozhatott az alperes sajtóhelyreigazítása teljes mértékben kompenzálta. Ez olyan tényállítás, melynek előterjesztésére a Pp. 214. § (3)-(5) bekezdései alapján a perfelvétel lezárását követően már nem volt lehetőség.

[49] A fellebbezésében az alperes nem vitatta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a más perekben az alperessel szemben alkalmazott szankciók nem indokolják jelen perben a sérelemdíj mellőzését vagy összegének csökkentését, ezért a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján az ítéltábla erre sem tért ki.

[50] A fellebbezés nem alapos.

[51] Az ítéltábla megállapította, az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges – felajánlott – körben a bizonyítást lefolytatta. A perben jelentős tényeket – a tényállást – a Pp. 279. § (1) bekezdése szerint helyesen, okszerűen állította meg. Abból levont jogi következtetésével és a döntés indokolásával az ítéltábla teljeskörűen egyetért. Az elsőfokú bíróság indokait nem ismétli meg, a fellebbezésben foglaltakra reflektálva csupán az alábbiakat nyomatékosítja.

[52] Helyesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a közlésben bűncselekmény elkövetésével vádolta meg a felperest. Az az állítás, mely szerint a felperes a választáson induló egyik párt vezetőjeként illegális, eltitkolt pénzbeni támogatást vett át egy üzletembertől azzal a céllal, hogy az átvett pénz felhasználásával más pártok képviselőjelöltjeit megvesztegessék nagy súllyal bíró, kirívóan sértő tényállítás.

[53] Az is helytállóan állapította az elsőfokú bíróság, hogy ez az állítás valótlan, mert valóságát az alperes nem bizonyította.

[54] Az ítéltábla is rámutat arra, hogy a felperes közszereplő mivolta nem jelenti egyben azt, hogy róla valótlan kijelentéseket lehet tenni. A bizonyíthatóan hamis tények ugyanis nem állnak alkotmányos védelem alatt. [7/2014. (III. 7.) AB. határozat 49. bekezdés]

[55] Helyes az elsőfokú döntés a sérelemdíj összege körében is. E körben emeli ki az ítéltábla, hogy az alperes fellebbezésének a sérelemdíj preventív funkciója másodlagosságára vonatkozó érvelése nem foghat helyt, mert az alperes súlyosan felróhatóan járt el: a cikk szerzője nem tartotta be a szakma szabályait, nem ellenőrizte az információ valóságát, nem kereste meg a cikk megjelenését megelőzően a felperest, így a hiteles tájékoztatásra vonatkozó kötelezettség vétkes megszegése a sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójának alkalmazását is indokoltá teszi. Emellett a jogsértés súlya, és az is, hogy a sérelmes közlés széles körben hozzáférhető orgánumban jelent meg indokolja az érvényesített sérelemdíjat.

[56] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[57] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 102. §-a alapján köteles a fellebbezési illeték megfizetésére is.

[58] A Pp. 83. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban peresztes alperes köteles továbbá a felperes Pp. 81. § (1) bekezdés szerint a 32/2003. (VIII. 2.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára és (5) bekezdésére utalással felszámított 25.000,- forint + ÁFA, mindösszesen 31.750,- forint másodfokú perköltségének megfizetésére is.

Győr, 2023. szeptember 5.

Dr. Lezsák József s. k.
k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró